

Nr 8.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 mars 1911 kl. 4 e. m.

*Memorial, angående ändring i instruktionen för Riksdagens
revisorer vid riksbankens afdelningskontor i orterna.*

I en den 13 nästlidna februari till fullmäktige i riksbanken aflåten skrifvelse hade bankoutskottet anfört, bland annat, att vid genomgående af de till utskottet öfverlämnade, af vederbörande revisorer afgifna berättelser om verkställd granskning af riksbankens afdelningskontors förvaltning utskottet fäst uppmärksamheten därå, att till de vid revisionsförrättningarna anställda sekreterare eller protokollsförare, hvartill alltid utsetts tjänstemän vid kontoren, ordinarie eller extra, och i de flesta fall vederbörande ombudsmän, vid de olika kontoren utgått ersättning med belopp, som varit synnerligen växlande och icke syntes hafva motsvarat det med uppdragen förenade arbetet.

Med anledning af hvad sålunda förekommit anhöll utskottet, att fullmäktige ville afgifva och till utskottet inkomma med förslag till ändring af § 75 i tjänstgöringsstadgarna för afdelningskontoren, i syfte att ombudsman vid afdelningskontor skulle, då han därtill anmodades, vara skyldig att utan särskild ersättning tjänstgöra såsom sekreterare eller protokollsförare vid revisionsförrättning.

Till svar härå hafva fullmäktige i en den 16 berörda februari dagtecknad skrifvelse anfört följande:

»Rörande omförmälda ändring af § 75 tjänstgöringsstadgarna för afdelningskontoren synes det ej hafva blifvit af utskottet ifrågasatt att därigenom göra någon inskränkning i den frihet att själfva utse sin kanslipersonal, som blifvit revisorererna tillagd i den för dem utfärdade instruk-

tionen. Ändringen skulle därför kunna från denna synpunkt ske genom tillsättandet af ett nytt moment af följande innehåll:

6:o att tjänstgöra såsom sekreterare och protokollsförare vid den årliga revisionen af kontorets räkenskaper och förvaltning, därest han af revisorerna därtill anmodas.

Genom en bestämmelse af detta innehåll torde revisorernas valfrihet icke blifva trädd för nära, och därjämte skulle otvifvelaktigt tjänstgöringsstadgarna klargöra, att ombudsmannen, om han anmodades att biträda vid revisionen, hade att göra det utan ersättning. Men det mål, som med förslaget åsyftas, skulle därmed icke vara ernådt, ty enligt instruktionen äga revisorerna oinskränkt rätt att bestämma arfvoden till hela sin kansli-personal. För så vidt icke tjänstgöringsstadgarna skulle komma i strid eller åtminstone i mindre god öfverensstämmelse med instruktionen, måste således det inom utskottet väckta förslaget konsekvent leda till en sådan ändring af instruktionen, att revisorernas rätt att bestämma arfvode åt ombudsmannen för hans biträde vid revisionen därigenom inskränktes.

Äfven kan mot det ifrågasatta tillägget till tjänstgöringsstadgarna framställas en invändning af reell innebörd. Regeln, att ombudsmannen skall kostnadsfritt fullgöra det honom pålagda arbetet, kan i något enstaka fall blifva i hög grad obillig, särskildt med hänsyn till mängden af öfriga honom i banken åliggande göromål. Arbetet för ombudsmannen ställer sig nämligen högst olika för olika kontor. Äfven kan han af sin hufvudsakliga sysselsättning vara bunden på ett sätt, som skulle göra en ovillkorlig skyldighet för honom att utan ersättning biträda vid revisionen ganska betungande. Någon möjlighet synes därför böra finnas att i nyssnämnda fall modifiera den angifna regeln.

Om således i något särskildt fall undantag från regeln skall kunna medgifvas, lärer rätten att härom bestämma icke böra tillkomma någon annan än revisorerna. Att i det stadgande, som afhandlar ombudsmannens åligganden, intaga ett förbehåll om denna revisorernas befogenhet, torde knappast vara lämpligt, utan förbehållet torde hafva sin rätta plats i instruktionen.

På grund häraf skulle fullmäktige anse riktigt, att, om ett tillägg till § 75 tjänstgöringsstadgarna af angifna innehållet skall komma till stånd, samtidigt § 8 af instruktionen för revisorerna erhöles följande ändrade lydelse:

Åt den i och för revisionsförrättningen anställda kansli- och vaktbetjäning jämte biträde vid den revisorerna åliggande siffergranskning äga revisorerna att, i mån af arbetets vidd och beskaffenhet,

bestämma lämpliga arfvoden; dock att, om kontorets ombudsman därvid tjänstgjort såsom sekreterare och protokollsförare, arfvode för denna tjänstgöring må honom tilläggas endast så framt därtill finnas synnerliga skäl.

Arfvodenas utanordnande må revisorerna uppdraga åt styrelsen».

Lika med fullmäktige anser äfven utskottet ett tillägg till § 75 tjänstgöringsstadgarna af ofvan angifna innehåll påkalla sådan ändring i instruktionen för revisorerna, att revisorernas rätt att bestämma arfvode åt ombudsmannen för hans biträde vid revisionen därigenom inskränkes. Och med hänsyn därtill, att arbetet för ombudsmannen ställer sig högst olika vid olika kontor, har det synts utskottet riktigt att, på sätt fullmäktige föreslagit, där synnerliga skäl därtill förefinnas, ombudsmannen må kunna för sin tjänstgöring vid revisionsförrättningen tillerkännas lämpligt arfvode.

Då utskottet numera beslutit sådan ändring i § 75 tjänstgöringsstadgarna för afdelningskontoren, att det skall åligga ombudsman att tjänstgöra såsom sekreterare och protokollsförare vid den årliga revisionen af kontorets räkenskaper och förvaltning, därest han af revisorerna därtill anmodas, får utskottet hemställa,

att Riksdagen, med bifall till fullmäktiges förvarande framställning, må besluta, att § 8 i den enligt kungörelse den 25 juni 1909 kungjorda instruktionen för Riksdagens revisorer vid riksbankens afdelningskontor i orterna skall erhålla följande ändrade lydelse:

nuvarande lydelse:

Lämpliga arfvoden åt den i och för revisionsförrättningen anställda kansli- och vaktbetjäning jämte biträde vid den revisorerna åliggande siffergranskning äga revisorerna att, i mån af arbetets vidd och beskaffenhet, bestämma samt anordnandet däraf åt styrelsen uppdraga.

föreslagen lydelse:

Åt den i och för revisionsförrättningen anställda kansli- och vaktbetjäning jämte biträde vid den revisorerna åliggande siffergranskning äga revisorerna att, i mån af arbetets vidd och beskaffenhet, bestämma lämpliga arfvoden; dock att, om kontorets ombudsman därvid tjänstgjort såsom sekreterare och protokollsförare, arf-

vode för denna tjänstgöring må honom tilläggas endast så framt därtill finnas synnerliga skäl.

Arfvodenas utanordnande må revisorerna uppdraga åt styrelsen.

Stockholm den 7 mars 1911.

På bankoutskottets vägnar:

WERNER G. VON SCHWERIN.
